

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4290/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж рр 249/21 од 11.05.2021. године, у седници одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж рр 249/21 од 11.15.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж рр 249/21 од 11.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр1 221/20 од 08.02.2021. године, тужбени захтев је делимично усвојен и обавезан тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ ненаплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 32/2010 који се води пред Привредним судом у Новом Саду, у износу од 136.975,87 динара. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде имовинске штете почев од 07.10.2009. године као дана покретања стечајног поступка до дана исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж рр 249/21 од 11.05.2021. године, жалбе тужиоца и тужене су одбијене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену у делу одлуке о камати, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер примена одредбе 85. став 1. Закона о стечају није спорна у судској пракси, нити захтева ново тумачење права.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а одредбом члана 479. став 6. тог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је искључено право на изјављивање ревизије у спору мале вредности и против одлуке о камати, то је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић